

2) Artikel 220, lid 2, sub b, van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 2700/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 16 november 2000, moet aldus worden uitgelegd dat in een situatie waarin de voor invoer van goederen in de Unie afgegeven EUR.1-certificaten ongeldig zijn verklaard wegens onregelmatigheden bij de afgifte van deze certificaten en omdat de op deze certificaten vermelde preferentiële behandeling bij een controle achteraf niet kon worden bevestigd, de importeur zich niet tegen navordering van de invoerrechten kan verzetten door aan te voeren dat niet kan worden uitgesloten dat sommige van deze goederen in werkelijkheid voornoemde preferentiële oorsprong hebben.

(¹) PB C 274 van 9.10.2010.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 15 december 2011 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Corte suprema di cassazione — Italië) — Banca Antoniana Popolare Veneta spa, incorporante la Banca Nazionale dell'Agricoltura spa/Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

(Zaak C-427/10) (¹)

(Btw — Terugvordering van onverschuldigd betaalde belasting — Nationale regeling die voorziet in mogelijkheid om onverschuldigd betaalde terug te vorderen voor verschillende rechterlijke instanties binnen verschillende termijnen naargelang afnemer dan wel verstrekker van diensten terugvordert — Mogelijkheid voor afnemer van diensten om van verstrekker van diensten terugbetaling van belasting te vorderen na verstrijken van termijn waarbinnen laatstgenoemde vordering kan instellen tegen belastingadministratie — Doeltreffendheidsbeginsel)

(2012/C 39/08)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Corte suprema di cassazione

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Banca Antoniana Popolare Veneta spa, incorporante la Banca Nazionale dell'Agricoltura spa

Verwerende partij: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Corte suprema di cassazione — Uitlegging van artikel 17, lid 3, van richtlijn 77/388/EEG; Zesde richtlijn van de Raad, van 17 mei 1977, betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145, blz. 1) — Terugvordering van onverschuldigd betaalde belasting — Nationale regeling die voorziet in de mogelijkheid van terugvordering voor verschillende rechterlijke instanties en gedurende verschillende termijnen naargelang het gaat om de afnemer van de dienst van inning van bijdragen (termijn van 10

jaar) dan wel om de verstrekker van die dienst (termijn van 2 jaar) — Mogelijkheid voor de afnemer om van de verstrekker teruggaaf van de belasting te vorderen na het verstrijken van de termijn waarbinnen deze laatste een vordering kan instellen — Beginsel van neutraliteit van de belasting, doeltreffendheidsbeginsel en discriminatieverbod

Dictum

Het doeltreffendheidsbeginsel staat niet in de weg aan een nationale regeling betreffende terugvordering van het onverschuldigd betaalde die voor de civielrechtelijke vordering tot terugbetaling van het onverschuldigd betaalde die de afnemer van diensten tegen de btw-plichtige verstrekker van die diensten instelt, voorziet in een verjaringstermijn die langer is dan de specifieke verjaringstermijn voor de fiscaalrechtelijke vordering tot teruggaaf die de verstrekker van de diensten tegen de belastingadministratie instelt, voor zover deze belastingplichtige met succes van die administratie teruggaaf van die belasting kan vorderen. Deze laatste voorwaarde is niet vervuld wanneer de toepassing van een dergelijke regeling tot gevolg heeft dat aan de belastingplichtige volledig het recht wordt ontnomen om van de belastingadministratie de onverschuldigd betaalde belasting over de toegevoegde waarde terug te krijgen die hij zelf aan de afnemer van zijn diensten heeft moeten terugbetalen.

(¹) PB C 288 van 23.10.2010.

Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 15 december 2011 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Vestre Landsret — Denemarken) — Niels Møller/Haderslev Kommune

(Zaak C-585/10) (¹)

(Geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging — Richtlijn 96/61/EG — Bijlage I, punt 6.6, sub c — Installaties voor intensieve varkenshouderij met meer dan 750 plaatsen voor zeugen — Plaatsen voor gelten al dan niet inbegrepen)

(2012/C 39/09)

Procestaal: Deens

Verwijzende rechter

Vestre Landsret

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Niels Møller

Verwerende partij: Haderslev Kommune

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Vestre Landsret — Uitlegging van punt 6.6 van bijlage I bij richtlijn 96/61/EG van de Raad van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging (PB L 257, blz. 26) — Installaties voor intensieve pluimvee- of varkenshouderij met meer dan 750 plaatsen voor zeugen — Al dan niet mede daarin begrepen plaatsen voor gelten (geslachtsrijpe vrouwelijke varkens die nog niet hebben geworpen)

Dictum

De uitdrukking „plaatsen voor zeugen” in punt 6.6, sub c, van bijlage I bij richtlijn 96/61/EG van de Raad van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 166/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 januari 2006, moet aldus worden uitgelegd dat zij mede de plaatsen voor gelten (reeds gedekte vrouwelijke varkens, maar die nog niet hebben geworpen) omvat.

(¹) PB C 38 van 5.2.2011.

**Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 15 december 2011
— Europese Commissie/Franse Republiek**

(Zaak C-624/10) (¹)

(Niet-nakoming — Fiscale bepalingen — Richtlijn 2006/112/EG — Artikelen 168, 171, 193, 194, 204 en 214 — Regeling van lidstaat volgens welke buiten nationaal grondgebied gevestigde verkoper of dienstverrichter verplicht is fiscaal vertegenwoordiger aan te duiden en zich in deze lidstaat voor btw-doeleinden te identificeren — Regeling volgens welke btw die is gedragen door buiten nationaal grondgebied gevestigde verkoper of dienstverrichter kan worden verrekend met door hem namens en voor rekening van zijn afnemers geïnde btw)

(2012/C 39/10)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordiger: M. Afonso, gemachtigde)

Verwerende partij: Franse Republiek (vertegenwoordigers: G. de Bergues en N. Rouam, gemachtigden)

Voorwerp

Niet-nakoming — Schending van de artikelen 168, 171, 193, 194, 204 en 214 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347, blz. 1) — Nationale wettelijke regeling volgens welke de buiten het nationale grondgebied gevestigde verkoper of dienstverrichter verplicht is om een fiscaal vertegenwoordiger aan te duiden — Btw-identificatieplicht — Aard en omvang van recht op aftrek

Dictum

1) Door in titel IV van administratieve instructie 3 A-9-06 nr. 105 van 23 juni 2006 te voorzien in een administratieve tegemoetkoming die afwijkt van een verleggingsregeling voor de belasting over de toegevoegde waarde en de aanduiding impliceert van een fiscaal vertegenwoordiger door de buiten Frankrijk gevestigde verkoper of dienstverrichter, alsmede de identificatie van laatstgenoemde voor de belasting over de toegevoegde waarde in Frankrijk en de verrekening van de door hem gedragen aftrekbare be-

lasting over de toegevoegde waarde met die welke hij namens en voor rekening van zijn afnemers heeft geïnd, is de Franse Republiek de verplichtingen niet nagekomen die op haar rusten krachtens richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, inzonderheid de artikelen 168, 171, 193, 194, 204 en 214.

2) De Franse Republiek wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 72 van 5.3.2011.

Beroep ingesteld op 18 oktober 2011 — Europese Commissie/Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland

(Zaak C-530/11)

(2012/C 39/11)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: P. Oliver, L. Armati, gemachtigden)

Verwerende partij: Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland

Conclusies

Verzoekster concludeert dat het het Hof behage:

— vast te stellen dat het Verenigd Koninkrijk, door na te laten de artikelen 3, lid 7, en 4, lid 4, van richtlijn 2003/35/EG (¹) van het Europees Parlement en de Raad tot voorziening in inspraak van het publiek in de opstelling van bepaalde plannen en programma's betreffende het milieu en, met betrekking tot inspraak van het publiek en toegang tot de rechter, tot wijziging van de richtlijnen 85/337/EEG (²) en 96/61/EG (³) van de Raad, volledig en correct uit te voeren, de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;

— het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Overeenkomstig de artikelen 3, lid 4, en 4, lid 4, van richtlijn 2003/35/EG van het Europees Parlement en de Raad mogen gerechtelijke procedures inzake milieuaangelegenheden niet buitensporig kostbaar zijn. Deze artikelen vormen de tenuitvoerlegging van artikel 9, lid 4, van het Verdrag van Aarhus betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden, dat door de Unie en de meeste lidstaten is afgesloten.

De Commissie betoogt dat het Verenigd Koninkrijk heeft verzuimd deze bepalingen in elk van zijn drie rechtsgebieden uit te voeren (Engeland en Wales, Schotland en Noord-Ierland).